

Пише: Горан В. Ђорђевић
четвртак, 16 фебруар 2023 10:22

У општем галиматијасу додељених и доживљених улога, у туробној српској стварности, над коју се надвила сенке немерљиве историјске издаје, присутна су свакодневна преиспитивања појма признање Косова и Метохије, те улоге и значаја Устава РС, парламента, референдума, овлашћења председника, владе РС и сл. У какофонији разматрања која су сведена на ниво безочних оправдања издаје - у виду потписивања тзв. Францусконемачког предлога, често се у јавности поставља питање – начин и облик признања самопроглашене тзв. Републике Косово, те да ли је потпис највиших државних функционера довољан, макар он био и противустанован.

Последица чињенице да након што је сваки политички и институционални облик деловања у Србији уништен, јесте замагљивање свих видика. Ма како чудно звучало – на рушевинама онога што је остало од међународног права, ипак, међународноправна јуриспруденција одавно је дала одговоре на ова питања.

Без намере да се добронамерни читалац одведе у замке дијалектичких препредености и свакојаког цепидлачења - тако карактеристичних за сваки правни оглед, на овом месту, изложиће се неколико примера који јасно упућују на суштински закључак овог текста: свако потписивање „францусконемачког предлога“ или било каквог сличног акта – са неке друге адресе, представља са аспекта међународног права експлицитан израз признања тзв. Косова као независне државе.

Пише: Горан В. Ђорђевић
четвртак, 16 фебруар 2023 10:22

Значај једностране изјаве у међународноправној јуриспруденцији - Феноменологија издаје

Пише: Горан В. Ђорђевић
четвртак, 16 фебруар 2023 10:22

